

идеи; и така една частъ одъ пѣсна-та принадлежить на стари, друга на нови времена; а во други сѣ огледвить старина-та подъ ново облекло. Во обще 'си-ве пѣсни, освемъ неколку малобройни, имаеть печать одъ народно-то просто, ясно и силно творчество, кое така живо трогать сѣрца-та ни. Народ-отъ нашъ въ найголема-та простота развилъ въ себе си божева-та умствена дарба; той чрезъ земледелие-то приближень до природа-та, живять въ 'секогашни сношенія со неа, така да речиме, сѣ разговорвить со неа, сѣ одушевляватъ отъ неа, и цѣрпить тѣе богати изрекувѣня, кои така силно поражаваеть насъ со необикновена-та имъ хубавина и виразителность. И чужи-те пѣсни, по народни-осъ духъ изречени, имаеть свои-те красоти; а кога поминватъ у насъ безъ да сѣ слѣять по народни-отъ духъ, како това сѣ чинить во нови по подражаніе преземани пѣсни, тога произлеговить нелепость, коя доховить до отвращеніе.

Народни-те пѣсни сѣ показалька на степен-отъ одъ умствено-то развитіе одъ народ-отъ, и огледало на негови-отъ животъ. Народ-отъ въ пѣсни изливатъ чувства-та си, въ нихъ увековечвить живот-отъ му, и давнешни-те му подвиги, въ нихъ находвить душевна храна и развлеченіе; за това въ жалба и въ радость, на свадба и хоро, на жетва и грозѣбранѣ, на везанѣ и преденѣ, по поле и по гори, щедро изливатъ пѣсни-те, како одъ богатъ извор; за това можить да сѣ речить, че, народ-отъ ѿ 'секогашенъ и великъ пѣвецъ. У народи-те со кои той живеалъ по соседство или смешанъ сѣ стретватъ еднакви пѣсни напр. у Власи-те (Цинцари-те пес. 73), у Гѣрци-те (песн. 200); [еднаква Краковска пѣсна (вид. 262)]. Но найповике песни сходни иматъ сѣ Хорвата-Сѣрбски-те особено тѣе, кои сѣ вѣртатъ околу време-то одъ Марка Крале, и современи-те му герои. По разнообразни-те обстоятелства, кои сѣ искажватъ, сѣ употребватъ и разни стихови кѣси или дѣлги; така сѣ стретватъ редови со четири, петъ, шестъ, седумъ, осумъ, деветъ, десетъ, одина'есетъ, дванаесетъ, трина'есетъ, четирина'есетъ и петнаесетъ слогови. Одъ 'си-те найповике сѣ употребватъ десетосложни-те, и осмосложни-те; и обе-те, кога удареніе-то имаеть на втори-отъ слогъ, призимаеть необикновена живость и сила. Десетосложни-те принадлежатъ на юначка-та (епическа-та) епоха; Осмосложни-те ѿ преходъ одъ неа на понови времена, во кои сѣ проявили силни 'секакви движенія; за това и осмосложни-отъ, особено кога удареніе-то ѿ на втори-отъ слогъ, ѿ лекъ и бистръ како 'секавица, и силенъ како